

dette Things Side erkjende det for mindre rigtigt, at det ikke først fremkom her; thi det vil erindres, at disse Gagelove ere opstaaede paa den Maade, at man fra Først af under Finantsloven har nægtet at bevilge de Normeringer, som deri oprindeligt vare foreslaaede." Man havde nemlig taget dem ud af Finantsloven, for ikke at behyrde denne dermed. Derefter behandler han dette System, udstiller det fuldstændigen og siger: „Men hvorledes det nu end forholder sig, saa kan man vist paaftaae, at om end Grundlovens Ordlyd ikke bestemt er for en saadan Fremgangsmaade, saa er dog ganske vist dens Aand og hele Grundtanke den, at slige finantsielle Love først skulle behandles i Folkethinget, især naar de have en midlertidig Charakter." Han siger senere: „Midlertid kan det jo ikke nægtes, at det vilde være sørgeligt, om vigtige Foranstaltninger skulde lide under denne formelle Tvist mellem Regjeringen og det ene Thing, og jeg vil derfor tillade mig foreløbig at anmelde, at jeg ved anden Behandling vil stille et Endringsforslag, der skal gaae ud paa, at der tilføies en ny §, hvori det erklæres, at der for de Udbetalinger, der skulle gjøres i Kraft af denne Lov, vil være at søge Tillægsbevilling." Det var den Vej, man dengang vilde betænde; man udskjød Benyttelsen af Loven til en senere Tid og erklærede, at der skulde søges Tillægsbevilling. I Henhold til denne Udtalelse stillede følgende 9 Medlemmer: Alberti, Broberg, A. Hage, S. Hage, Kayser, Monrad, Müllen, Steen og Tscherning, følgende Endringsforslag til anden Behandling: „Til Slutningen tilføies følgende Paragraph: „Paa de Udbetalinger, som i Kraft af nærværende Lov stee i det kommende eller indeværende Finantsaar, vil være at søge Tillægsbevilling." Denne Deel blev altsaa studt ind under Ministeriets Ansvarlighed. Ved tredje Behandling blev der ikke gjort nogen Indsigelse mod denne Paragraph, og den blev tilligemed Lovudkastet i dets Heelhed vedtagen med 73 Stemmer mod 3. I samme Rigsdagssamling blev der ved tredje Behandling af Lovforslaget om nogle forandrede Bestemmelser for Borger- og Almuehølevæsenet af følgende Medlemmer: Monrad, Steen, A. Hage, S. Hage, Alberti, Müllen, Tscherning, Kayser, L. E. Karsten,

Glahn, Lutein, Luxen, Moltke, David og Naagaard, stillet et Endringsforslag af følgende Indhold: „Til Slutning tilføies en ny Paragraph, saalydende: De ved denne Lov foreslaaede Udgifter for Kongerigets Finantsbevilges for Finantsaaret 1856—57." Der er altsaa denne Paragraph kommen frem ved disse Mænds samstemmende Betskræbelse, den er gaaet over til det andet Thing og har faaet dets Betskræftelse. Jeg skal nu tillade mig at oplæse, hvad Indenrigsministeren i den Aalestning sagde: „Jeg har saa tydeligt jeg kunde udtalt for dette Thing, at i den Clausul, der er indført i Gageloven" — den, som ovenfor er omtalt — „har jeg seet — og saaledes have ogsaa de bethdeligste Medlemmer i det andet Thing opfattet den — en Erklæring fra dette Thing om, at det vil gaae ind paa Afgjørelsen af Spørgsmaalet paa den Maade, at normative Love kunne forelægges det andet Thing, men at det første Mars Pengesudgift maa gjøres til Gjenstand for Bevilling her enten ved Finantsloven eller ved en særegen Bevilling." Det er Ministerens Erklæring, som han afgiver i Overensstemmelse med de bethdeligste Medlemmer af det andet Thing, at man er kommen til den Erkjendelse, at normative Love kunne behandles først i det andet Thing, men at de saa kun kunde føre til Udbetaling derved, at en særlig Bevilling dertil var tilføiet. Da dette var udtalt af Indenrigsministeren, saa, for at der ikke skulde blive den ringeste Uklarhed tilbage i denne Sag, tog Formanden for Finantsudvalget, den nuværende Indenrigsminister, Ordet og udtalte sig saa bestemt og simpelt om denne Gjenstand, at jeg kun kan tilraade ethvert Medlem, der vil have Klarhed i dette Forhold, at læse, hvad han har sagt. At læse det op her vilde jeg ansee for at være Misbrug af de ærede Medlemmers Tid, saameget mere som jeg tør foresætte, at ikke saa kjende og tydeligere kjende denne saa vigtige Sag. Det ærede Medlem (Monrad) udtalte dengang om Finantsloven: „Den er deels bevilgende, og deels bemyndiger den til Udbetaling". — Det var de to Momenter, som han dengang fastholdt med en Klarhed, Skarphed og Sikkerhed, som sjældent kan lægges for Dagen i det mundtlige Foredrag. Som bevilgende, siger han, er